25ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6913 — 1 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1908 — ԶՈՐԵՔՇԱԲԹԻ — 18 ՐԱՄԱԶԱՆ 1326 — 14 Octobre 1908 — 25me année — N. 6913

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ

"ԱՐԵՒԵԼՔ„
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Կ. Պոլսոյ համար տարեկան	80	Գ.
» » վեցամսեայ	45	»
Գաւառներու համար տարեկան	108	»
» » վեցամսեայ	60	»
Օսար երկիրներու համար տարեկան	35	Ֆր.
» » վեցամսեայ	20	»

Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

آره‌ولك

ارمنیجه یومی و سیاسی غزته

صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان

درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

10 PARAS

ԱՄՐԱԳՐՈՂՑ
ԵՐ. ՍՐՄԱՔԷՇԽԱՆԼԵԱՆ

ՄՈՒՐԱՏ ՊԷՅԻ ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆԸ

Կամաց կամաց, քաղաքականութեան գոտա ցիցկոր կը չարժուին իրենց մոտ խոչերուն մէջ։ Քէօ Ալին, այս քաղաքական մարդը, որ առաջին նշանը տուաւ օսմ. սահմանադրութեան դէմ ոտնատ, իր թուհասար աւերը լորձնելով եղեռագործութեան և Հաւասարութեան վեմ Մորչորդանեանին դէմ, կ'ունենայ իր անարգ գործունեան մեծ ու պզտիկ հետեւորդները՝ Մուրատ պէյ, Նազիֆ Սարըպէյ և Իւթհանի Ճէմիլ Մուլա անունով սինքորներու անձին մէջ, որոնք կ'ուզեն իրենց վերապահել նոր ռէժիմը տապալած բլլալու տիտղոս և քաղաքական փառքը։ Անոնք՝ անհամեմատութեան անդէմ մը մտահոգած՝ դեռ ասկի երկար չկրցան իրենց գործունեութեան մէջը պահել պարակիլ չարաբը որ կը գոյանար հոն, կը յորդէր կը զեղուր՝ պայթելու աստիճաններուն հասնելով։

Ու ազէկ եղաւ որ այս օձերը այսքան կանուխ իրենց գլուխները դուրս ցցեցին Սահմանադրութեան կանխափառ մարմանդին թեաչնման հաբերումներուն, ոտքն վրայ անոգ, երկանկի կը պարէին ամանք, անկասկած ո և է վտանգէ, անխուսան ու երանելի հանգստաստուերութեամբ մը լեցուած։

Ըսել է կա՛յ եղեր վտանգ մը։

Անգամ մը որ այսպէս անոր — այդ վտանգին — գոյութիւնը կը հաստատուի, անչուշտ ասկի դիւրին պիտի բլլայ զինուիլ անոր դէմ, իր սաղմին կազմաորութեանը մէջ իսկ զարնել բնաջինջ ընել զայն։

Ու կարծես տեսակ մը անհամբերութիւն կար մեր ամէնուն մէջ՝ ո և է մէկ կէտ մը բարձրանալը տեսնելու ոէնաթիոնի հետարին, որ անպատճառ գլուխ պիտի երեւցներ ուչ կամ կանուխ, մէկ օրէն միւսը։

Կարծես չէինք ուզեր հաւատալ, մենք՝ սահմանադրական զաւակները օսմ. Սահմանադրութեան, թէ այսքան դիւրին կարելի է ձեռք բերել, անակնկալ բոպէի մը մէջ, աչքերնի առիւծն գեղեցիկ ու առիւծն ալ դժուարին բանը, Սահմանադրութիւնը, առանց ընդդիմադրական արդելքի, առանց զոհողութեան քրիստիջիւնի մը։ Որպէս զի նոր ռէժիմին խարիսխը ամրակուռ բլլար, կարծես թէ ասկի ու արիւնռուչտ գոհութարութիւն մը տեղի ունենալու էր անոր կրկէսին վրայ՝ հինին ու նորին սեռոյհանութեան մէջտեղը. ու ինչած դիահները վերջնական ու պաշտօնական վաւերացումը պիտի բերէին Սահմանադրութեան։ Ինչ որ ասկից մենք այս իրերայինջ խոզիտղումին նուիրագործումէն կը սպասէինք, ան արդէն ձեռք բերուած էր երեմնաձայ խուլ, մոլեգին, արիւնռում կռուին չորրիւ զոր յետոխոտիութիւնը մղեց բռնակալութեան դէմ, և փոխադարձաբար։

Ու հարիւր դատապրները չարժման առաջին նշանը տուած, ահա Ազատութեան երկրին լսելի բլլար (որ պատրաստ կը կենայ միշտ հակասահմանադրական ժեստերը չէզոքացնելու համար միայն) իշխա անունց գլուխն ու խորտակեց զանոնք։

Այսպիսով պիտի վերջնայ սակայն ազգային ընտանի չարժումը, որ աչուըներուս առջեւ ամէն վայրկեան ցցուած կը մնայ, այլանդակ մղձաւանջի մը պէս, որ կը վըղռվէ քուներնիս, և օրուան կեանքերնուս մէջ լուռ և ցաւագին անհանգստութիւն մըն է ան, որուն աքցանները չենք կրնար ազատել ջիղերնիս եւ այդ երեւակայուած ու ապատուած չարժումը որքան ատելի յանկնայ, այնքան աւելի բուռն է անոր ներչնչած երիտղը, և հետեւապէս ծանօթութիւն մը բրին Մուրատ պէյ և իր համախոհները՝ աճապարելով իրենց հոգիին սեւութիւնը, իրենց մտածումներուն հրէշութիւնը ժամանակին ի սպաս դնելու մեր վրդովմունքն ջիղերնուն յարմանմանը։ Ա՛ւ է եղեր ոէալ պիտը. քանի մը սիլքորներու խնդուքխնդուկ մէկ չարժումը, որ արմուկի հարուածով մը անա թաւալգոր կ'ինայ։ Այս առաջին սկզբնատութիւնէն դատարական գործին խորհրդատութիւնը, անոր աքօղաղն ատաութիւնը անատդին տարուած մը կ'ընդունին։ Մուրինի մէջ երեւակայուած մէկ թշնամի մը չ'ա աւելի վրդովիցուիչ է, քան լոյսի մէջ դէմդ կանգած տասը թշնամի. ոէաքսիսի գաղափարը՝ ասանձնադրական Թուրքիոյ դէմ մուրինի մէջ պատրաստած թշնամին է. առաջին ոէաքսիսնէդհոները մուրինի մէջէն քիչ մը հանգչին այդ գաղափարը և դրին կիսատուերի մը մէջ, ուր քիչ մը աւելի չատակ կը տեսնան մեր այսուրները։ Ասկիա իրօք ծանոյութեան պէտ բան մըն էր։ Մանաւանդ որ կարեւոր բան է նաեւ թշնամին ինչ կերպով և ուրկէ զարնել սորվիլը։ Ասոր մէջն ալ պզտիկ փորձառութիւն մը ձեռք բերինք։ Հակասահմանադրական չարաչարութիւն աւելի սրտագ սեղմելու համար պիտի բլլայ։

Մուրատ պէյ և ընկերութիւն ուրիշ մէկ ծառայութիւն մըն ալ մատուցին Սահմանադրական Թուրքիոյ։ Ոէաքսիսի մը երկիրը որքան որ ալ կը չուդէր մեր ջիղերը, ընդհանրապէս սակայն չէինք ուզեր հաւատալ որ ատանկ բան մը կրնար իրականապէս գոյութիւն ունենալ. ատա հիմա համոզուեցանք որ անկիա իրա՛ւ գոյութիւն ունի հոգեր։ Այս համոզումէն ետքը մեզի համար աւելի դիւրին պիտի բլլայ գօտեպնդուիլ ատոր դէմ, դինուելի զրահուիլ ատոր յարձակութիւններուն դէմ։

Մանաւանդ որ այս առթիւ փայլուն ապացոյցը ունեցանք սահմանադրական Թուրքիոյ վերապահին սահմանադրական անասան սրամտութիւններուն։ Իր չուբլը ո և է Մուրատ պէյի մը լարած թակարդին ցանցերէն ինքզինքը ազատելով, Սուլթանը արշամարհանքի խօսքատ ու ցասկոտ ժեստով մը հրեց, վռնտեց զայն, ու յայտարարեց.— «Աչքերնիս ձեռ եղէ փոխուի ալ, չեմ կրնար ետ առնել Սահմանադրութիւնը, որ ազդիս երջանկութեանը պատճառն է։»

Այս յայտարարութիւնը պէտք էր մեզի, ու ան ճիշդ ժամանակին եկաւ, երկիւղներու ու կասկածանքներու քանդք խաւ մը փարատելով, որ սկսած էր փիչ փիչ մթագնել մեր հորիզոնը։

Մուրատ պէյէն ետքը, որ ինկաւ անհանդնելի կերպով, մնացողները աւելի մաքուր է ու աւելի պայծառ, ներկայէն մինչեւ Թուրքիոյ ամէնէն հետաւոր սահմանները։

Մուրատ պէյը անհրաժեշտութիւն մըն էր. վերջ մը բացաւ, ու իրմով անգլին վերջ մըն ալ գոյեց։

Իր պատրաստած չարիքէն անուղղակի կիրպով մեզի համար ծնած բարիքին չարքը գիտնանք, պատանէչին վրայ սրթեան ապաւէնով, այնուհետեւ չատած հորիզոնին չորս անկիւնները, որոնցմէ ոատաւէին կրնան մուխ ամպեր արշալ դէպի մեզ, դէպի մեր ճանկագին երջանկութեան սահմանները։

Քէօ Ալին՝ ազգերու երջանկութիւնը խանգարելու կոչուած սխալ ոատաքնաներուն ոչ ոատաքինն է ոչ ալ վերջինը պիտի բլլայ. ասիաորինա կազմատութեանը մէջ միշտ պատրաստ կան ոատանի հրէշներ ծնելու չարմար տարբեր. բնութեան դէմ կարելի չէ մաքառիլ. բայց չատ մը չարիքներ որ ամէնի բնութեան անգիտակից վարագոյթներն կը բերին, արգելուած չափաորուած են գանազան կանխարդել միջոցներով, զոր մարդկային միտքը յղացած ու պատրաստած է։

Մուրատ պէյի և Քէօ Ալիի չորդները, —որոնց երեւանը կրնանք վաղուց բլլալ, — սեւ չղիներով պիտի անցնին դէմ. Օսմ. Սահմանադրական ժողովրդոց չարքերուն մէջէն, բայց իրենց դէմը և իրենց չորքը կանգնուած հզոր փաղանգներուն տեսքէն զարնուած, մաղապտը խոց պիտի տան ու ցրուին կորչին։

Եր. Սրմաքէշխանլեան

ԹՕՍՈՒՔԱՏԻԱ

Ոչ Ճաքօլա Մէնիէն, ոչ Բիակի վոզանտները, ոչ Սկլաթի Սօքը, ոչ կարմիր Աքլորը և ոչ Բիւզինեի օքսիժէնէն մտածած էին ոէքլամի այն ձեւը, զոր ինքզինքին ներած է... «Մուրճադակ»։

Ամռոզ կայսրութիւն մը, լայնատարած երկիր մը, քառասուն միլիոն ժողովուրդ կը կառավարէ կոր «Մուրճադակ» իր մէկ բաց նամակով։

Paradoxe մը չ'ըսած, կը խղդիմ կարդացէք.

> Ինչպես որ ուրեմն օրուան բիւով բաց նամակով մը վարչապետ Քեամիլ փաշային խնդրած հիմ ձերբակալել տալ հին ոէժիմի վերադարձը փափաքող կարգ մը վաստերը եւ հակառակ պատագային խառնակութիւն մը տեղի ունեցած պատճուն զինքը պատասխանատու նկատած հիմ, ուրախ եմ յայտարարելու թէ մեր բողոքը նկատուրեան առնուելով, Քեամիլ փաշա խիստ կերուկ միջոցաւ մը միանգամ ընդ միշտ ոէակոիօնի մը փորձը արմատախիլ բրած է։
>
> **Մուրճադակ 28 մայս.**

Հէմ, հէմ, հարցուր։

Ըսել է որ եթէ Սուրհանդակի այդ բաց նամակը չբլլար, այս առաջ նորէն բնկած պիտի բլլայինք հին ոէժիմի տրտասուաը օրերուն մէջ։

Ասանկ թերթ մը ընտե՞ր տաս փարայի կը ծախեն, ասոր նկատ չե՞ն տար...։

Բանի որ իր մէկ նամակովը, որ ամէն մեղքիս վրայ գոց ալ չէ, Սուրհանդակը կրնայ կոր Բեամիլ փաշայի մը խօսք հասկընել, պատասխանատուիչները յիչեցնել տալ իրեն և բանկերք ճամբան ցոյց տալ մեր վարչապետին, ինչ բանի կը ծառայեն ուրեմն նախարարները, Սահմանադրութիւնը, Երեսփոխանական Ժողովները, Ներքոյական բերել տրուած խորհրդակիցները, Նահատրիարը, բանակը, ոստիկանութիւնը և ինչ որ երկրին անդորրութիւնը կ'ապահովէ։

Ամէն առաւ բայ նամակ մը և երկիրը կրնայ քալել comme sur des roulettes.

Ես սէքլամը կը հասկնամ որովհետեւ ամէն գործէ հոգին է ան, բայց Un régime reste baba։

Toupet կ'ուզէ, հրէշային toupet մը յատկնելու համար բսկալ մէ հին ոէժիմ վերադարձը արգիլելու համար Սուրհանդակի բաց նամակը բաւական եղաւ։

Եթէ գոց բլլար նէ, արգեօք լինէր պիտի տեսայինք, Աստուած իմ։

Ես Սուրհանդակի մէջ մէկ աւելի խմբագիրներ կը տեսնեմ որոնք կը կարծէի թէ ասկի գլուխները կորսնցուցին։ Ասոնց քան Տարօնի սահմանից ներս մտնելը։ Ինչպես կարելի էր, որ այդ տան ամէնամօտ բարեկամները չը գիտնային այդ և, որքան էլ որ ինքը թագցնելու լինէր, վերջապէս Սամուէլը կ'ասէր նրանց։ Իսկ ինքը Սամուէլի հետ դեռ որ և է համաձայնութիւն չէր կայացրել, թէ ո՛րպէս պէտք էր հրատարակել նրա հօր պատուան համարը կամ ինչ ձեւ պէտք էր տալ նրա ընդունելութեանը։ Միևս կողմից տանջում էր նրան այն միտքը, թէ ինչո՞ւ Մուշեղն ձայն չհկաւ։ Մի՞թէ իր տան մէջ լրտեսներ կային... մի՞թէ ներքինի Բաղոսը դաւաճանել նրան... իրան խօսք տուել, իսկ ծածուկ խնդացած Մուշեղին պատրաստած դաւադրութիւնը... «Եթէ նրան յայտնեցին, հետեւանքը չատ վատ կարող է լինել»... մտածում էր նա եւ իր կսկիծը թաղցնում էր սրտաբին կեղծ ուրախութեան ներքոյ։ Նա ոչ ոքից այնքան երկիւղ չունէր իր ձեռնարկութիւնների խափանման մասին, որքան այդ համարձակ և անվախ երիտասարդից...

Տիկնոջ նման մի ամուր բնաւորութիւն միայն կարող էր այդ բոլոր մեծ տարաբաղդութիւններից յետոյ՝ պահպանել իր ոտնասարսափութիւնը և իրան չը մատնել հարերի առջեւ։ Այստանիսպիսի, նրա դրութիւնը խիստ ծանրութեան էր։ Նա չը գիտէր, թէ ինչպես պէտք էր դատը գալ իրերի այդ խառնաշփոթ հանգոյցներից։

Նա աշխատում էր խօսել ասկի հետաքրքրական նիւթերի վրայ։ Մի քանի անգամ, զանազան ձեւերով, յիշեց իր ցաւակցութիւնը Սահակի հօր, Ներսէս Մեծի, ազգասիրի մասին։

— Այո՛ օրիշ,—ասում էր նա հեկեկալով,—որ ինձ հասու այդ սիրտը լուրը, ես հանգստութիւն չունեմ. ամէն անգամ որ մտաբերում եմ, աչքերս լցվում են արտասուքով... Հայոց երիկրը առանց Հովսեփեանի՛... ո՛ւմ, այդ ինչ ծանրատութիւն է...

Նէ իրա՛ւ, նա ինչկինակը տարաւ դէպի աչքերը։ Սահակը միևիթարից նրան, ասելով.

— Ուրեմն կա՛յ, տիկին, մի՛ տանջիր սիրտդ այդ դառն յիշողութիւններով։ Իմ հայրը իր կեանքում չատ փորձանքների մէջ է ընկել, և ամէն անգամ ամենասուղ Տէրը ազատել է նրան։ Այդ փորձանքից ես, ես հաւատացած եմ, կ'ազատուի նա։

—Կ'ազատուի՛,— կրկնեց տիկինը, աւելի միևիթարական դէմք ընդունելով։— Նրա սուրբ աղօթքը կ'ազատէ իրան...

Պարիեւը փոխեց խօսքը, հարցնելով.

— Իսկ դու, քեռանկի, ինչ լուր ունես իմ քեռուց. չը գիտեմ որտեղ՝ ամանչ հասու, որ այդ մօտ օրերը գալու է նա։

Տիկինը չփոխուեցաւ, բայց իսկոյն ետ դարձրեց իրան, պատասխանելով.

— Ասում են՝ գալու է... բայց ճիշդ տեղեկութիւններ չը կան... Կարծես թէ մեր մեղքից, ճանապարհները փակուած լինեն... Ամէն կողմից անյագողութիւնն ճայներ են լսւում... միևիարական ոչինչ չը կայ... Ինչ է կատարվում այնտեղ, Տիգրանում, ինչ եղաւ թագաւորը,— յայտնի չէ... Միայն այդ օրերում Տիգրանից մի եկուոր,—երեւի, փախստական գինուոր—լուր բերից, թէ քեռիդ գալիս է... Ոչ նամակ ունէր և ոչ մի նչան... կռահածում եմ, որ ընծայ առանալու համար՝ խորեց ինձ... Դու ինչ ես կարծում, սիրելի Սահակ, ես այդ մասին բոլորովին չուսուած եմ, չը գիտեմ, թէ ինչ պէտք է անել...

— Ես չեմ կարծում, որ եկուորը համարձակուի բերել քեզ, սիրելի քեռանկին։ Մտերիացի էր։

— Մեր գիւղացիներից մէկը...

— Ուրեմն կռահածելու ոչինչ չը կայ, ձեր գիւղացին քեզ չի խարի...

— Ես էլ հակուած եմ կարծել, թէ գուցէ ճշմարիտ լինի... և պատրաստվում եմ Սամուէլին ընդառաջ ուղարկել...

— Անպատճառ պէտք է ուղարկել,— ասաց Սահակը, ուրախութիւն ցոյց տալով, և գոթեամբ գէպի միանները, այդ կեղծ-մտերմական խօսակցութիւնը ընդհատացնելով.

— Լսի՛ր, Մեսրոպ, քեռիս գալիս է, Սամուէլը պէտք է ընդառաջ դնայ, խմենք մի-մի գաւաթ, Սամուէլին բարի ճանապարհ մաղթելով։

(Շարունակելի)

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ՊՈՒԼԿԱՐ ԱԶԳԸ, ԻՐ ԾԱԳՈՒՄԸ ԵՒ ԱՆՑԵԱԼԸ

Այս չորրորդ անգամն է որ Պուլկարները թագաւորութիւն կը հռչակեն։ Առջի երեք անգամ հաստատած թագաւորութիւնին այլ և այլ պատճառներով կոտրած են։ Պուլկար ազգը կը բաղկանայ երկու գլխաւոր ճիւղերէ, Ֆինո-Ունկրիէն, որ ասիական ծագում ունի, և սլաւական, որ եւրոպական է։ Բայց ասկզբէ է ըսել թէ այնպէս ձուլուած են իրարու հետ որ բոլորովին միատարր ժողովուրդ մը կը կազմեն՝ ազդուած ըլլալով աւելի սլաւական մասէն քան միւսէն։ Պատմութեան մէջ երբ պուլկար անունը երեւան եկած է, կը տեսնենք զիրենք Վոլգա գետին չորքերը բնակած, ուսկից են։ դարու մէջ տեղի ունեցած ազգաց մեծ գաղթումներու ժամանակ (որ բարբարոսաց արշաւանք անուանով կը ճանաչուի) Պուլկարները իրենք ալ տեղ փոխեցին և առաջնորդով դէպի արեւմուտք՝ բնակեցան Սեւ ու Ազով ծովերու եզերքները 475ին։ Իրենց այս քնակավայրէն անդադար չարձակումներ կ'ընէին արեւելեան-յունական կայսրութեան դէմ։ կարծես թէ սիրտէն էն վատ ճակատագրական հարուածներ վերցնելու համար որ Պուլկարները միչտ հակառակ բլլային կ. Պոլսոյ տիրողներուն, վի լսվածդան իրենց պատմութիւնը ուրիչ լսվածդանութիւն չունի գրեթէ, բայց եթէ անընդհատ կռիւ. Վոսփորեան ծոց ասասնին հին և նոր տիրողներուն դէմ, միչտ կռիւ է եղեր։ Այդ պատճառին Պալքանեան փորը ակրեթիանց մէջ ամէնէն զօրաւորը կը դասուայ և կրնայ ապահով Յունաստանի, Թարտասպի, Սերպիոյ և Ռումանիոյ։ Հնութեան ամէնուն ալ չարը կը պահանջէ միանալ Օսմ. Պետութեան հետ չիոգելու համար որ այդ կարգի մեծ ծրագիրներ ալ չդանայ կամ ազդուարել փորձուի մտաւոր կամ հնութեան տարածի մը մէջ։ Սէ՛ջնէն տարբեր խնամութիւնն ալ կը պահանջէ որ Պուլկարիա զոհանալով իր տրվի գիրքին ու աստիճանին, չձեռնարկէ քաղաքականութեան ոչ այժմ, ոչ ալ ասկի վերջ որպէս զի արդէն ունեցած առաւելութիւնները ալ վտանգ չտայ, ինչոր խիստ աներկայնելի է, եթէ յանդգնութիւնը այնչափ առաջ տանի որ նոյն իսկ ինքը նախապատրաստ արշաւանքներ ընելու մղուի հայրենասիրական անհնատութեամբ։

Ե. ՆԱՓՕԱՆԵԱՆ

ՈՒՐ ԵՆՔ, ԻՆՉ Կ'ԸԼԼԱՆՔ

(ՀԱՑ ԿԱՓՈԼԻԿ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐՈՒՆ)

Վարագոյրը դեռ բոլորովին վերցած չէ Հայ Կաթոլիկ Պատրարքարանի բեմին վրայէն, բաներ մը կը դանուին հոն, բայց ոչ ոք չի գիտեր թէ ինչ է կամ ով. ուշ թէ չուտ՝ ամէն ինչ պիտի պարզուի ա-

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

— Ինչպե՞ս կարող է ուրիշ կերպ լինել, երբ ամբողջ աշխարհը ոտքի է կանգնել, որ ոչնչացնի այդ ամոթը, որ կոչվում է Հայկական հարց։ Ինչպե՞ս կարող է ուրիշ կերպ լինել, երբ ամբողջ աշխարհը ոտքի է կանգնել, որ ոչնչացնի այդ ամոթը, որ կոչվում է Հայկական հարց։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՀՈՒՐՋԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՀԻՒՍԱՆԴԱՒՈՐ ՄԱՍՆԱՃԻՒՂ

Ընդունելութեան ժամերը՝ առաւօտեան 9-էն մինչեւ 12, իրիկուն 5-էն մինչեւ 7։

Հեռաձայն՝ № 1-07։

ՀՈՍԻՆ ՄԱՔԵՆԱ ROBIN

Միակ եւ միակատարակ ներկայացուցիչը Ռուսիոյ հարաւային գաւառներուն համար։

Ներկայացուցիչ՝ Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ

Ղրիմ, Ռոստով, Նախիջեւան, Թաղանրոգ, Եկատերինոսլաւ, Ղարաբաղ, Ղուբա, Պաքու, Թիֆլիս, Կարս, Ալեքսանդրապոլ, Ախալցխա, Ախալքալաք, Ղազախ, Ելիզաւետպոլ, Ղարաքիլիսա, Ղարսի մարզ, Ղարաղալա, Ղարաղանդ, Ղարաղուլաղ, Ղարաղուշ, Ղարաղուշլար, Ղարաղուշլու, Ղարաղուշլուղ, Ղարաղուշլուղլար, Ղարաղուշլուղլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլար, Ղարաղուշլուղլարդան, Ղարաղուշլուղլարդան, Ղարաղուշլուղլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդանլարդան